

Poziv Akademskega društva Pravniki k spoštovanju ustavnih procesnih jamstev poštenega sojenja

Akademsko društvo Pravniki poziva Vrhovno sodišče Republike Slovenije, da o zahtevi za varstvo zakonitosti v kazenski zadevi opr. št. II K 2457/2010 z dne 10. 8. 2010 (sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani) v zvezi z zadevo opr. št. II Kp 2457/2010 z dne 21. 3. 2014 (sodba Višjega sodišča v Ljubljani), t. i. zadeva Patria, zaradi jasnih očitkov o grobih kršitvah človekovih pravic obsojencu v sodnem postopku odloči absolutno prednostno in brez nepotrebnega odlašanja.

Kazenskopravna doktrina opredelitve splošnega pojma kaznivega dejanja v izogib ponavljanju zgodovinskih izkušenj zlorab kazenskega prava vzpostavlja hermetično zaprt večstopenjski sodniški silogizem pri presoji posameznih elementov kazenske odgovornosti. Brez ustrezne, s pravno relevantnimi in ustavno nesporno pridobljenimi dokazi, onkraj razumnega dvoma izkazane konkretizacije abstraktnega dejanskega stanu očitane kaznivega dejanja tako ni mogoče razpravljati niti o protipravnosti izvršitvenega ravnanja, kaj šele o krivdi obdolženca. Vsakršno odlašanje z odločitvijo Vrhovnega sodišča v konkretni zadevi zato predstavlja kršitev ustavnih procesnih jamstev poštenega postopka, ki je zagotovljen tako z Ustavo Republike Slovenije, kot tudi z mednarodnimi pravnimi akti, ki zavezujejo našo državo.

Kljub večplastnosti pravnih vprašanj o kršitvah ustavnih procesnih jamstev, ki se v konkretni zadevi odpirajo, vključno s procesnim vidikom načela zakonitosti v kazenskem pravu, je potrebno pri presoji razlogov za takojšnjo obravnavo in razsodbo v predmetni zadevi vzeti v ozir tudi dejstvo, da se postopek nanaša na zakonitost odvzema osebne svobode, ki je temeljna prvina človekovega dostojanstva. Glede na to osrednjo vrednoto slovenske Ustave mora tudi odločitev Vrhovnega sodišča v konkretni zadevi utrditi prepričanje v nearbitrarnost in nepristranskost sojenja.

Iz ustaljene prakse Ustavnega sodišča izhaja, da se nepristranskost sojenja konča na mejah upravičenega dvoma v objektivnost takšne presoje brez izključnega upoštevanja pravnih kriterijev. Tako ni mogoče spregledati očitne samovolje oziroma arbitrarnosti sodbe, ki nima razumne pravne obrazložitve. Sodbi brez argumentov, ki jih v pravni znanosti in ustavnosodni praksi dopuščajo uveljavljene metode razlage, vključno s prepovedjo analogije oziroma eno od njenih oblik – tautologije, kot je npr. odsotnost konkretizacije zakonskih znakov kaznivega dejanja in posledična subsumpcija abstraktnega dejanskega stanu pod abstraktni dejanski stan sam, ni mogoče priznati pravne perfektnosti. Skrajna izostrenost te pravilnosti v konkretni zadevi je toliko pomembnejša za širšo strokovno in laično javnost, ker se odločanje nanaša na opozicijskega voditelja v času predvolilne tekme, katere rezultati v svobodni in demokratični družbi predstavljajo temelj legitimacije vsakršnega oblastnega ravnanja in odločanja v skupnosti. Nedopustno je tudi, da bi predmetni kazenski postopek izkrivljal demokratični proces z nepredstavljivimi škodljivimi posledicami za svobodo volilne pravice.

V Akademskem društvu Pravniki verjamemo, da bo Vrhovno sodišče spričo zahtev ustavnih kavelj v kazenskem postopku v najkrajšem možnem času razsodilo na način, da bo odpravljen sleherni dvom v nepristranskost in nearbitrarnost sojenja.

V Ljubljani, dne 30. 6. 2014

Akademsko društvo Pravniki